

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 34

Phẩm 7: DẠY BẢO TRAO TRUYỀN (24)

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu phiến não, vô phiến não của ba mươi hai tướng Đại sĩ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiến não, hoặc vô phiến não của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu phiến não, vô phiến não của ba mươi hai tướng Đại sĩ; hoặc hữu phiến não, vô phiến não của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh hữu phiến não, vô phiến não của ba mươi hai tướng Đại sĩ và cái danh hữu phiến não, vô phiến não của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu phiến não, hoặc vô phiến não của ba mươi hai tướng Đại sĩ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiến não, hoặc vô phiến não của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của ba mươi hai tướng Đại sĩ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thế gian, hoặc xuất thế gian của ba mươi hai tướng Đại sĩ; hoặc thế gian, hoặc xuất thế gian của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh thế gian, xuất thế gian của ba mươi hai tướng Đại sĩ và cái danh thế gian, xuất thế gian của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của ba mươi hai tướng Đại sĩ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của ba mươi hai tướng Đại sĩ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tạp nhiễm, thanh tịnh của ba mươi hai tướng Đại sĩ; hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của ba mươi hai tướng Đại sĩ và cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của ba mươi hai tướng Đại sĩ là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của ba mươi hai tướng Đại sĩ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của ba mươi hai tướng Đại sĩ; hoặc thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh thuộc về sinh

tử, thuộc về Niết-bàn của ba mươi hai tướng Đại sĩ và cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của ba mươi hai tướng Đại sĩ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ở trong, ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của ba mươi hai tướng Đại sĩ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ở trong, ngoài, ở cả trong ngoài của ba mươi hai tướng Đại sĩ; hoặc ở trong, ngoài, ở cả trong ngoài của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ở trong, ngoài, ở cả trong ngoài của ba mươi hai tướng Đại sĩ và cái danh ở trong, ngoài, ở cả trong ngoài của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ở trong, ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của ba mươi hai tướng Đại sĩ là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của ba mươi hai tướng Đại sĩ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái đạt được, chẳng đạt được của tám mươi vẻ đẹp kèm theo chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như đạt được, chẳng đạt được của ba mươi hai tướng Đại sĩ; hoặc đạt được, chẳng đạt được của tám mươi vẻ đẹp kèm theo, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh đạt được, chẳng đạt được của ba mươi hai tướng Đại sĩ và cái danh đạt được, chẳng đạt được của tám mươi vẻ đẹp kèm theo! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của ba mươi hai tướng Đại sĩ là Đại Bồ-tát; chính cái danh đạt được, chẳng đạt được của tám mươi vẻ đẹp kèm theo là Đại Bồ-tát.

–Lại nữa Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh của pháp không quên mất chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh của tánh luôn luôn xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện đáp:

–Bạch Thế Tôn, như pháp không quên mất, hoặc tánh luôn luôn xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh của pháp không quên mất và cái danh của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh của pháp không quên mất là Đại Bồ-tát; chính cái danh của tánh luôn luôn xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thường, vô thường của pháp không quên mất chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của tánh luôn luôn xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thường, vô thường của pháp không quên mất; hoặc thường, vô thường của tánh luôn luôn xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thường, vô thường của pháp không quên mất và cái danh thường, vô thường của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thường, vô thường của pháp không quên mất là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của tánh luôn luôn xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh lạc hoặc khổ của

pháp không quên mất chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của tánh luôn luôn xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như lạc, hoặc khổ của pháp không quên mất; hoặc lạc, hoặc khổ của tánh luôn luôn xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh lạc, khổ của pháp không quên mất và cái danh lạc, khổ của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh lạc hoặc khổ của pháp không quên mất là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của tánh luôn luôn xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của pháp không quên mất chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của tánh luôn luôn xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ngã, vô ngã của pháp không quên mất; hoặc ngã, vô ngã của tánh luôn luôn xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh ngã, vô ngã của pháp không quên mất và cái danh ngã, vô ngã của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của pháp không quên mất là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của tánh luôn luôn xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của pháp không quên mất chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của tánh luôn luôn xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịnh, bất tịnh của pháp không quên mất; hoặc tịnh, bất tịnh của tánh luôn luôn xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh tịnh, bất tịnh của pháp không quên mất và cái danh tịnh, bất tịnh của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của pháp không quên mất là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của tánh luôn luôn xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh không, hoặc bất không của pháp không quên mất chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của tánh luôn luôn xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như không, bất không của pháp không quên mất; hoặc không, bất không của tánh luôn luôn xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh không, bất không của pháp không quên mất và cái danh không, bất không của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh không, hoặc bất không của pháp không quên mất là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của tánh luôn luôn xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của pháp không quên mất chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của tánh luôn luôn xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tướng, vô tướng của pháp không quên mất; hoặc hữu tướng, vô tướng của tánh luôn luôn xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh hữu tướng, vô tướng của pháp không quên mất và cái danh hữu tướng, vô tướng của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của pháp không quên mất là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của tánh luôn luôn xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô

nguyện của pháp không quên mất chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của tánh luôn luôn xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu nguyện, vô nguyện của pháp không quên mất; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của tánh luôn luôn xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của pháp không quên mất và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của pháp không quên mất là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của tánh luôn luôn xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của pháp không quên mất chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của tánh luôn luôn xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của pháp không quên mất; hoặc tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của tánh luôn luôn xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của pháp không quên mất và cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của pháp không quên mất là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của tánh luôn luôn xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của pháp không quên mất chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của tánh luôn luôn xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như xa lìa, chẳng xa lìa của pháp không quên mất; hoặc xa lìa, chẳng xa lìa của tánh luôn luôn xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của pháp không quên mất và cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của pháp không quên mất là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của tánh luôn luôn xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp không quên mất chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của tánh luôn luôn xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu vi, vô vi của pháp không quên mất; hoặc hữu vi, vô vi của tánh luôn luôn xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh hữu vi, vô vi của pháp không quên mất và cái danh hữu vi, vô vi của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của pháp không quên mất là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của tánh luôn luôn xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp không quên mất chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của tánh luôn luôn xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu lậu, vô lậu của pháp không quên mất; hoặc hữu lậu, vô lậu của tánh luôn luôn xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh hữu lậu, vô lậu của pháp không quên mất và cái danh hữu lậu, vô lậu của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của pháp không quên mất là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu,

hoặc vô lậu của tánh luôn luôn xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của pháp không quên mất chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của tánh luôn luôn xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như sinh, diệt của pháp không quên mất; hoặc sinh, diệt của tánh luôn luôn xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh sinh, diệt của pháp không quên mất và cái danh sinh, diệt của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của pháp không quên mất là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của tánh luôn luôn xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của pháp không quên mất chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của tánh luôn luôn xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thiện, chẳng phải thiện của pháp không quên mất; hoặc thiện, chẳng phải thiện của tánh luôn luôn xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thiện, chẳng phải thiện của pháp không quên mất và cái danh thiện, chẳng phải thiện của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của pháp không quên mất là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của tánh luôn luôn xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp không quên mất chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của tánh luôn luôn xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tội, vô tội của pháp không quên mất; hoặc hữu tội, vô tội của tánh luôn luôn xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tội, vô tội của pháp không quên mất và cái danh hữu tội, vô tội của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của pháp không quên mất là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của tánh luôn luôn xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu phiền não, vô phiền não của pháp không quên mất chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của tánh luôn luôn xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu phiền não, vô phiền não của pháp không quên mất; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của tánh luôn luôn xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của pháp không quên mất và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của pháp không quên mất là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của tánh luôn luôn xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp không quên mất chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của tánh luôn luôn xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp không quên mất; hoặc thế gian, hoặc xuất thế gian của tánh luôn luôn xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thế gian, xuất thế gian của pháp không quên mất

và cái danh thế gian, xuất thế gian của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của pháp không quên mất là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của tánh luôn luôn xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp không quên mất chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của tánh luôn luôn xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp không quên mất; hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của tánh luôn luôn xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chỉ có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của pháp không quên mất và cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của pháp không quên mất là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của tánh luôn luôn xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp không quên mất chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của tánh luôn luôn xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của pháp không quên mất; hoặc thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của tánh luôn luôn xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chỉ có cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của pháp không quên mất và cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp không quên mất là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của pháp luôn luôn xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ở trong, ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của pháp không quên mất chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của tánh luôn luôn xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ở trong, ngoài, ở cả trong ngoài của pháp không quên mất; hoặc ở trong, ngoài, ở cả trong ngoài của tánh luôn luôn xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chỉ có cái danh ở trong, ngoài, ở cả trong ngoài của pháp không quên mất và cái danh ở trong, ngoài, ở cả trong ngoài của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ở trong, ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của pháp không quên mất là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của tánh luôn luôn xả là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của pháp không quên mất chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái đạt được, chẳng đạt được của tánh luôn luôn xả chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như đạt được, chẳng đạt được của pháp không quên mất; hoặc đạt được, chẳng đạt được của tánh luôn luôn xả, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chỉ có cái danh đạt được, chẳng đạt được của pháp không quên mất và cái danh đạt được, chẳng đạt được của tánh luôn luôn xả! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của pháp không quên mất là Đại Bồ-tát; chính cái danh đạt được, chẳng đạt được của tánh luôn luôn xả là Đại Bồ-tát.

–Lại nữa Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh của trí Nhất

thiết chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện đáp:

–Bạch Thế Tôn, như trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh của trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh của trí Nhất thiết là Đại Bồ-tát; chính cái danh của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thường, vô thường của trí Nhất thiết chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thường, vô thường của trí Nhất thiết; hoặc thường, vô thường của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh thường, vô thường của trí Nhất thiết và cái danh thường, vô thường của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thường, vô thường của trí Nhất thiết là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh lạc hoặc khổ của trí Nhất thiết chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như lạc, hoặc khổ của trí Nhất thiết; hoặc lạc, hoặc khổ của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh lạc, khổ của trí Nhất thiết và cái danh lạc, khổ của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh lạc hoặc khổ của trí Nhất thiết là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của trí Nhất thiết chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ngã, vô ngã của trí Nhất thiết; hoặc ngã, vô ngã của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh ngã, vô ngã của trí Nhất thiết và cái danh ngã, vô ngã của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của trí Nhất thiết là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của trí Nhất thiết chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịnh, bất tịnh của trí Nhất thiết; hoặc tịnh, bất tịnh của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh tịnh, bất tịnh của trí Nhất thiết và cái danh tịnh, bất tịnh của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của trí Nhất thiết là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh không, hoặc bất

không của trí Nhất thiết chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như không, bất không của trí Nhất thiết; hoặc không, bất không của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh không, bất không của trí Nhất thiết và cái danh không, bất không của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh không, hoặc bất không của trí Nhất thiết là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của trí Nhất thiết chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tướng, vô tướng của trí Nhất thiết; hoặc hữu tướng, vô tướng của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh hữu tướng, vô tướng của trí Nhất thiết và cái danh hữu tướng, vô tướng của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của trí Nhất thiết là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của trí Nhất thiết chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu nguyện, vô nguyện của trí Nhất thiết; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của trí Nhất thiết và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của trí Nhất thiết là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của trí Nhất thiết chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của trí Nhất thiết; hoặc tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của trí Nhất thiết và cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của trí Nhất thiết là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của trí Nhất thiết chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như xa lìa, chẳng xa lìa của trí Nhất thiết; hoặc xa lìa, chẳng xa lìa của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của trí Nhất thiết và cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, làm sao

có thể nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của trí Nhất thiết là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của trí Nhất thiết chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu vi, vô vi của trí Nhất thiết; hoặc hữu vi, vô vi của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chỉ có cái danh hữu vi, vô vi của trí Nhất thiết và cái danh hữu vi, vô vi của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của trí Nhất thiết là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của trí Nhất thiết chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu lậu, vô lậu của trí Nhất thiết; hoặc hữu lậu, vô lậu của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chỉ có cái danh hữu lậu, vô lậu của trí Nhất thiết và cái danh hữu lậu, vô lậu của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của trí Nhất thiết là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của trí Nhất thiết chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như sinh, diệt của trí Nhất thiết; hoặc sinh, diệt của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chỉ có cái danh sinh, diệt của trí Nhất thiết và cái danh sinh, diệt của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của trí Nhất thiết là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của trí Nhất thiết chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thiện, chẳng phải thiện của trí Nhất thiết; hoặc thiện, chẳng phải thiện của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chỉ có cái danh thiện, chẳng phải thiện của trí Nhất thiết và cái danh thiện, chẳng phải thiện của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của trí Nhất thiết là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của trí Nhất thiết chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tội, vô tội của trí Nhất thiết; hoặc hữu tội, vô tội của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chỉ có cái danh hữu tội, vô tội của trí Nhất thiết và cái danh hữu tội, vô tội của trí

Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của trí Nhất thiết là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu phiền não, vô phiền não của trí Nhất thiết chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu phiền não, vô phiền não của trí Nhất thiết; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của trí Nhất thiết và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của trí Nhất thiết là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của trí Nhất thiết chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thế gian, hoặc xuất thế gian của trí Nhất thiết; hoặc thế gian, hoặc xuất thế gian của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh thế gian, xuất thế gian của trí Nhất thiết và cái danh thế gian, xuất thế gian của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của trí Nhất thiết là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của trí Nhất thiết chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tạp nhiễm, thanh tịnh của trí Nhất thiết; hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của trí Nhất thiết và cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của trí Nhất thiết là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của trí Nhất thiết chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của trí Nhất thiết; hoặc thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của trí Nhất thiết và cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của trí Nhất thiết là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ở trong, ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của trí Nhất thiết chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ở trong, ngoài, ở cả trong ngoài của trí Nhất thiết; hoặc ở trong, ngoài, ở cả trong ngoài của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh ở trong, ngoài, ở cả trong ngoài của trí Nhất thiết và cái danh ở trong, ngoài, ở cả trong ngoài của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ở trong, ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của trí Nhất thiết là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của trí Nhất thiết chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái đạt được, chẳng đạt được của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như đạt được, chẳng đạt được của trí Nhất thiết; hoặc đạt được, chẳng đạt được của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh đạt được, chẳng đạt được của trí Nhất thiết và cái danh đạt được, chẳng đạt được của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của trí Nhất thiết là Đại Bồ-tát; chính cái danh đạt được, chẳng đạt được của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là Đại Bồ-tát.

–Lại nữa Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh của quả Dự lưu chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh của các quả vị Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán chẳng phải là Đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện đáp:

– Bạch Thế Tôn, như quả Dự lưu, Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh của quả Dự lưu, Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh của quả Dự lưu là Đại Bồ-tát; chính cái danh của các quả vị Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thường, vô thường của quả Dự lưu chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của các quả vị Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thường, vô thường của quả Dự lưu; hoặc thường, vô thường của các quả vị Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh thường, vô thường của quả Dự lưu, cái danh thường, vô thường của các quả vị Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thường, vô thường của quả Dự lưu là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của các quả vị Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh lạc hoặc khổ của quả Dự lưu chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của các quả vị Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như lạc, hoặc khổ của quả Dự lưu; hoặc lạc, hoặc khổ của các quả vị Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh lạc, khổ của quả Dự lưu và cái danh lạc, khổ của các quả vị Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

danh lạc hoặc khổ của quả Dự lưu là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của các quả vị Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của quả Dự lưu chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của các quả vị Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ngã, vô ngã của quả Dự lưu; hoặc ngã, vô ngã của các quả vị Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh ngã, vô ngã của quả Dự lưu và cái danh ngã, vô ngã của các quả vị Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của quả Dự lưu là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của các quả vị Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán là Đại Bồ-tát.

